

De ware Jacob zit in de schaftkeet

Door Inki de Jonge

Wat is er mooier dan verliefdheid? Niets. Nu ja, het voorwerp van je liefde moet ook op jou zijn natuurlijk, anders wordt het handenwringen. In De Schaftkeet kun je je verlieven. Op een wildvreemde. Voor drie euro. Als dat geen romantiek is.

Uw Koninkrijk Kome, zo heet de voorstelling van Dries Verhoeven en het programmaboekje belooft dat wij als een ander mens weer naar buiten komen. Anders. Beter. Kusbaarder.

Het is een hele kleine voorstelling, letterlijk; er kunnen maar twee man in die schaftkeet. Een man en een vrouw, dat dan weer wel. Tegenover je, aan de andere kant van het glas, neemt ene Peter plaats, terwijl iemand op de achtergrond zacht zingt dat je niet weet wat liefde is.

Nu is Peter niet de man van je dromen, dat zie je direct. Maar dat zal ook de bedoeling zijn: Verhoeven's handelsmerk is het heel geleidelijk manipuleren van de werkelijkheid. Nu, manipuleer maar een eind weg, denk je terwijl je gaat zitten.

Tijdens deze twintig minuten durende voorstelling be-

gint die Peter op je in te praten. Niet Peter natuurlijk. Iemand op een bandje. Maar dat doet niet terzake. Tegenover je zit een man die je aanstaart. En dingen over zichzelf vertelt. Stel je nou voor dat je samen in een luchtballoon zat? Weer staart Peter je aan. Dat je mooi haar hebt. Peter heeft in ieder geval wel ogen aan zijn hoofd, denk je glimlachend. Toon mij de vrouw die niet van complimentjes houdt. Ik zeg u: zij bestaat niet.

De tweepersoonsvoorstelling Uw Koninkrijk Kome is zeer intiem en daar moet je tegen kunnen. Het is een van die bijna verborgen juweeltjes van Noorderzon: een kleine voorstelling met maximaal effect. Nergens zat een show je zo 'op de huid'.

En Verhoevens tactiek werkt. Ineens denk je: Maar Peter toch. Eerste gedachte: Hij vindt me leuk. Tweede gedachte: gelijk heeft hij. Derde gedachte: hihi. En zo worden deze twintig minuten ineens heerlijke momenten van gedeelde eigenliefde. Je wordt er een beetje anders van. Verliefder. Kusbaarder. Met mooier haar. Buiten zegt Peter: "Ik heet Robert. Jij was toch Karin hè?"

Langzaam slof je terug door de verlaten straten van de stad.

